

ПРОТОКОЛ

№ 63

гр. Бургас, 15.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П. Анг. Синков

Членове: Г. Т. Канакиева
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора Й. Цв. Д. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от П. Анг. Синков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242000600052 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

Съдебното заседание започна в 10.30 часа, поради участие на член от съдебния състав в разглеждане на НВОХД № 56/2024 г., в същата съдебна зала, приключило в 10.25 часа.

Жалбоподателят подсъдим К. П. П., се явява лично, конвоиран от органите на ОЗ „Охрана“ – Бургас. Явяват се **упълномощените защитници адв. П. Н. и майката Д. Р..**

За Апелативен съд – Бургас се явява прокурор Д..

Не се явява **частният обвинител и граждански ищец П. В.,** както и повереникът **адв. Д. Д.,** редовно призовани.

В залата присъства упълномощеният повереник **адв. В. В..**

АДВ. В.: П. В. и адв. Д. не се явяват, редовно са уведомени за днешното съдебно заседание и всички заявиха, че желаят производството да протече пред настоящата инстанция в тяхно отсъствие.

Съдът **ДОКЛАДВА** молба от защитника Д. Р., от 09.04.2024 г., с която заявява, че оттегля подаденото писмено допълнение към въззивна жалба с вх. № 3637/05.04.2024 г. и моли да не бъде вземано под внимание.

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТНИКЪТ Д. Р.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание. Неявяването на частния обвинител и един от поверениците, които са редовно призовани, заявили са делото да се гледа в тяхно отсъствие, не е пречка за разглеждане на делото.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните **поотделно** заявиха, че няма да правят искания за отводи на състава на съда, на прокурора и на секретаря.

Съдът ДАВА ХОД на съдебното следствие.

АДВ Н.: Поддържам направените в писменото допълнение доказателствени искания, доколкото настоящата инстанция е съд по факти и по право.

ЗАЩИТНИКЪТ Д. Р.: Поддържам исканията във второто допълнение към въззивната жалба.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, запознах се с доказателствените искания на защитата. Същите са били предмет на произнасяне на първоинстанционния съд, който считам, че правилно ги е счел за неоснователни. Аз също считам исканията за неоснователни, по следните съображения:

Относно допускането на следствен експеримент съгласно чл. 167 от НПК, същият се допуска при условие, че за лицата, които участват в него, не се създава опасност за здравето им. В тази връзка считам за недопустимо пострадалата да участва в такъв, тъй като ново преживяване на деянието описано в обвинителния акт неминуемо би довело до психологична травма.

Относно искането за трасологична експертиза, считам, че същата не би установила къде точно е стоял подсъдимият, пострадалата и нейната сестра, още повече, че са налице множеството свидетелски показания, от които може и е направен извод от първоинстанционния съд къде са се намирали лицата участващи в деянието.

Повторна съдебномедицинска експертиза за характера и вида на увреждането не считам, че е необходимо, тъй като заключението на назначената съдебномедицинска експертиза е обосновано и не възникват съмнения за неговата правилност и това, че от цитираното от защитата съдебно решение анемичният синдром е определен като средна телесна повреда, считам, че не е аргумент, който да доведе за назначаването на повторна съдебномедицинска експертиза, още повече, че в случая се води дело за опит за убийство, а не за извършване и нанасяне на телесна повреда.

Повторна съдебномедицинска експертиза на П. В. също намирам за ненужна, тъй като наличието на друга рана, неописана в експертизата по делото, не би довела до промяна в обстоятелствата, тъй като обвинението е повдигнато и предявено само по описаните наранявания в съдебномедицинската експертиза към делото.

Искането за назначаване на психолого-психиатрична експертиза на Д. В. и на П. В., също считам за неоснователни, тъй като за П. В. е налице такава по досъдебното производство, а относно Д. В. по делото липсват каквито и да е данни да е страдала от психически или физически недъг, който да влияе на възприятията на фактите по делото и да дава достоверни показания.

Арбитражна психолого-психиатрична експертиза на подсъдимия К. П., считам също за неоснователно. Защитата иска такава експертиза, тъй като счита, че е налице противоречие между първата - тройна съдебна психолого-психиатрична експертиза и повторната петорна такава. Аз считам, че няма такова противоречие предвид това, че в първата експертиза се изказва едно предположение, вероятност, че може подсъдимият да е бил в състояние на просъница, но трябва да се направят последващи изследвания, за да могат

с категоричност да направят този извод. Повторната петорна комплексна съдебнопсихиатрична експертиза, освен че е била разширена от към експерти и е бил включен и невролог, са направили необходимите изследвания и са дали непротиворечиво и обосновано заключение. Това е моето мнение за исканията на защитата.

Аз нямам доказателствени искания, няма да соча нови доказателства.

АДВ. В.: Уважаеми господин председател, уважаеми апелативни съдии, аз също се запознах с направените доказателствени искания в допълнителното изложение на защитата на подсъдимото лице. Считам същите за изцяло неоснователни, като накратко ще се спра на всяко едно от тях. Аз изцяло се присъединявам към изложените съображения от страна на държавното обвинение във връзка с тях.

По отношение на искането за допускане на извършване на следствен експеримент, считам това доказателствено искане за неоснователно, тъй като по доказателствата е събран достатъчно доказателствен материал за точно тези факти, които биха могли да бъдат установени и чрез това процесуално-следствено действие. Участието на моята доверителка в този следствен експеримент ще разклати отново току-що заздравялата психика и ще ѝ причини отново травма, която така или иначе тази травма, която е нанесена, тя ще носи цял живот. Налице са достатъчно факти и обстоятелства, които са обективирани в свидетелските показания на Д. В. и П. В., както и от извършените оглед на местопроизшествие и фотоалбумите към тях. В този смисъл считам това доказателствено искане за неоснователно.

Що се касае до извършването на трасологична експертиза заедно със следствения експеримент, отново намирам това доказателствено искане за неоснователно, точно по горните съображения, които изтъкнах пред Вас. Безспорно е установено, изяснен е механизмът на нанасяне на удара, в този смисъл се явява и излишно да се извършва такава трасологична експертиза.

От свидетелските показания се установява какво е било местонахождението на телата, в каква точно поза са се намирали жертвата и извършителят към момента на нанасяне на фаталния удар.

Мен лично като повереник на пострадалата ме озадачи обстоятелството, което се съдържа в искането за извършване на психолого-психиатрични експертизи на двете свидетелки В. - както на сестрата на моята доверителка, така и на самата нея. Както беше изтъкнато от страна на държавното обвинение, извършване на съдебна психолого-психиатрична експертиза на доверителката ми и видно от заключението на вещите лица, там не се съдържат факти и обстоятелства, които да поставят под съмнение нейната пригодност да дава достоверни показания във връзка с възприети от

нея факти и обстоятелства. И нещо повече, в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, защитата се съгласи точно тези две свидетелки да не бъдат разпитвани, т.е. те се съгласиха с всички факти и обстоятелства изнесени в техните свидетелски показания да бъдат приобщени към доказателствения материал. Ето защо, считам и това доказателствено искане за неоснователно.

По отношение искането за допускане и назначаване на арбитражна психолого-психиатрична експертиза, отново намирам искането на защитата за неоснователно. Аз лично не намирам противоречие между първата и повторната експертиза. Напротив. Повторната експертиза дообяснява реално въпросите, на които не са могли да намерят отговор експертите от първата експертиза. Следва да бъде обсъдено обстоятелството, че първата експертиза е извършена за един изключително кратък период от време, т.е. липсва времето, което е било предоставено на експертите от повторната психолого-психиатрична експертиза. Те са имали възможност да наблюдават поведението на К. П. за един по-продължителен период от време, за да могат да отговорят на въпросите, които са били поставени пред тях. Нещо повече, тази експертиза не беше оспорена от страна на защитата и в този смисъл считам, че следва да бъде ценено неговото заключение.

Искането за назначаване на повторна съдебномедицинска експертиза, считам това доказателствено искане също за неоснователно. По делото са събрани достатъчно доказателствени материали, включително и медицинска документация, разпит на свидетели, въз основа на които е изяснен механизмът на увреждането, както и вредоносният резултат.

Имайки предвид изложеното до тук, считам, че следва да оставите без уважение така направените доказателствени искания както от страна на адв. Н., така и от страна на Д. Р., по тези съображения, които изложих пред Вас.

АДВ. Н.: Почитаеми апелативни съдии, аз ще наблегна само на това, че всички тези доказателствени искания, които изчерпателно съм посочил в допълнителното изложение, са досежно обстоятелства, които са в кръга на чл. 102 от НПК. Особено ще наблегна на това, че прокурорът сам е подредил поредността на телодвиженията, които са извършени от К. П. и от двете сестри В.. Няма доказателства по делото, които да обяснят как точно са станали нанесените удари. И отново казвам, няма нищо, което да може да подреди с имперични данни тази теза на прокурора, която той е изразил в обвинителния акт. Това са необходимо присъщи доказателствени способности за събиране на доказателства, които следва да се приложат по настоящото дело за изясняване на обективната истина и ги поддържам въпреки становищата на страните.

ЗАЩИТНИКЪТ Д. Р.: Аз искам да кажа няколко думи. Да, поддържам направените доказателствени искания.

От една страна, ако може да помоля да бъде назначена компютърна симулация на деянието по доказателствата събрани по делото, т.е. обстановка, мебелировка, как съдът приема кое след кое е – компютърна симулация. Това е едното, което имам да кажа.

Поддържам направените доказателствени искания от адв. Н..

Адвокат В. и прокурорът казват, че са събрани достатъчно доказателства по медицинската документация. Аз искам да добавя, че точно именно в тази медицинска документация има данни за състоянието на П. В., което е описано при приемането ѝ с точковидни зеници, на лист 99. Просто обяснявам на колегите защо искаме наложително експертиза на Д. В..

Събраните доказателства, според личното ми мнение, те са с бели петна и не обясняват нищо фактически. Специално искам да кажа по повторната и по тройната съдебна психолого-психиатрична неврологична експертиза и за арбитражната експертизи. И двете експертизи, те са хипотетични. Това беше изяснявано подробно в съдебно заседание, но при постановлението за назначаване не е поставен въпрос за изследван съня на подсъдимия, което е ключов момент по делото, от една страна. От втора страна, ние говорим за просънно състояние, които се обозначават в медицината и са твърде известни като хипногенни и хипнагонни халюцинации, халюциногенни състояния, за които никой човек не е застрахован.

И трето, основно поради което аз искам, е буквално на стр. 66 в експертизата и буквално на края на съдебното заседание, при разпита на експертите изрично беше казано, че – да, такива състояния са възможни най-често при хора с черепно-мозъчни травми - травматизъм, но остава един процент за хора, които са без черепно-мозъчни травми, при които това нещо се случва. Това не беше обяснено, т.е. това не е изследвано, а въпросът е ключов.

Съдът се оттегля на тайно съвещание по направените доказателствени искания от защитата на подсъдимия П..

Съдебното заседание продължава в 11.00 часа, в присъствието на явилите се страни по делото – подсъдимия П., неговите защитници адв. Н. и Д. Р., на повереника на частния обвинител и граждански ищец - адв. В. и на прокурор Д..

След като обсъди исканията на защитата и като взе предвид становищата на държавното и частно обвинение, съдът намери следното:

Относно искането за следствен експеримент, трасологична експертиза и компютърна симулация, всички насочени към установяване механизма на извършване на деянието, въззивният съд намира тези искания за неоснователни. Следствен експеримент на основание чл. 167 НПК, не се допуска ако това създава опасност за здравето на участващите.

От една страна, делото изобилства с данни за влошеното и непоправено здравословно състояние на пострадалата както физически, така и психически, и експериментът е недопустим, за да не се подлага повторно на обстановката на травмиращото събитие. От друга страна, видно от материалите по делото пред първоинстанционния съд е разпитана свидетелката В. която е собственик на апартамента представляващ местопроизшествие, която е заявила, че незабавно след приключване на огледите, на апартамента е направен лек ремонт и е отдаден под наем, което не гарантира и запазване на обстановката по време на инкриминираното деяние.

По същия начин неоснователни са исканията за трасологична експертиза и компютърна симулация, тъй като в делото са налице достатъчно гласни, писмени и веществени доказателства, от които съдът да направи извод за обстановката и механизма на деянието. А и изводите на първоинстанционния съд, са изведени основно от показанията на свидетелките Д. и П. В., за които по искане на защитата и съгласие на останалите страни, са били приобщени към доказателствата по делото всички техни показания дадени в досъдебното производство.

Повторна съдебномедицинска експертиза за характера и вида на увреждането, а именно анемичен синдром, пред първоинстанционният съд вещо лице Ш. е била подробно разпитана от всички страни и не е било предмет на спор констатираното от нея състояние анемичен синдром, който тя е обяснила в резултат на какво е получен.

От друга страна, настоящият процес е за опит за умишлено убийство, а не и за умишлено нанесени телесни повреди, от които да е последвал по-тежък резултат. Ето защо, допълнително изясняване на въпроса каква по вид телесна повреда представлява анемичният синдром, не се налага.

Не се налага изясняването на въпроса за посочената рана по главата на П. В., която е описана в медицинска епикриза, но не и в съдебномедицинската експертиза. Такава разлика е в интерес на подсъдимия, тъй като той е обвинен за описаните в съдебномедицинската експертиза наранявания, а не тези, посочени в епикризата. Ето защо, не се налага назначаване на повторна експертиза по този въпрос.

Също, на въпроса защо медицинското лице е приело, че всички наранявания са нанесени със сходно средство и къде по ред са раните, е отговорено подробно както в експертизата, така и при разпита на вещото лице в съдебно заседание.

Относно исканите психолого-психиатрични експертизи на двете свидетелки - частният обвинител и граждански ищец П. В. и нейната сестра Д. В., които се обосновават с разликата в техните показания, искането е неоснователно, най-напред защото показанията на двете свидетелки по искане на защитата и съгласие на останалите страни, са прочетени и приобщени по реда на чл. 371, т. 1 НПК, който ред включва преценка, че разпитите са проведени по реда и условията на НПК, а тази преценка включва и решение на въпроса по чл. 118, ал. 3 НПК, дали свидетелките са годни правилно да възприемат и възпроизвеждат факти. Т.е. и съдът, и страните са били съгласни, че това обстоятелство е налице.

На основание чл. 167 НПК, експертиза е задължителна когато съществува съмнение в способността на свидетелите правилно да възприемат и възпроизвеждат факти. Такова съмнение не се извежда от доказателствата по делото, нито съмнение, че свидетелките са употребявали някога наркотични вещества или са били под въздействието им в конкретната вечер. Ето защо и тези искания, са неоснователни.

Относно последното искане за арбитражна психолого-психиатрична експертиза на подсъдимия, обоснована с различията в тройната и петорна комплексна съдебнопсихиатрични и психологични експертизи, въззивния състав също намира, че няма основание за арбитражна експертиза, тъй като вещите лица по петорната експертиза, са били разпитани пред съда. Отговорили са изчерпателно на всички въпроси на защитата и са обосנוвали изводите си. Де факто няма и противоречия между двете психиатрични и психологични експертизи, защото тройната е допуснала възможност подсъдимият да е бил с нарушено съзнание, което може да се изясни при провеждане на допълнителни изследвания, каквито петорната експертиза е направила и е обосновала защо подобно предположение следва да се изключи.

В заключение, съдът намира, че не са налице основанията на чл. 153 НПК за назначаване на допълнителни и повторни експертизи, тъй като всички изслушани заключения са подробни, ясни, обосновани и не възниква съмнение в тяхната правилност.

Мотивиран от изложеното съдебният състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ обсъдените доказателствени искания, направени в писмените допълнения към въззивните жалби на адв. Н. и защитника Д. Р..

Съдът по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства.

Тъй като не намери и служебна необходимост за събиране на допълнителни доказателства, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателства и съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

Предоставя думата на прокурора.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам жалбите на подсъдимия чрез неговите защитници, за неоснователни. Съдебното производство пред първоинстанционния съд е протекло по реда на чл. 371, т. 1 от НПК, като в хода му не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е изяснил обстоятелствата по делото въз основа на относим и достатъчен доказателствен материал и е достигнал до обосновани правни изводи, че подсъдимият е осъществил деянието, посочено в обвинителния акт. Окръжен съд - Бургас е поставил на прецизен анализ разликите на всеки свидетел, както и обясненията на подсъдимия, като не се е задоволил само да констатира, че кредитира дадени показания, а е съпоставил всички свидетелски показания едни с други, както и със събраните по делото други доказателства. По този начин е възприел и единствената правилна и безспорна фактическа обстановка, която описва точно на място случилото се и се обосновава на всички събрани гласни, писмени и веществени доказателства, с така описаната в обвинителния акт.

Считам, че правилно са били кредитирани изцяло показанията на пострадалата П. В., дадени на досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 373, ал. 1 от НПК, като истинни и непротиворечиви, в които подробно описва действията на подсъдимия П., след като двете със сестра ѝ – свидетелката Д. В., си легнали, събуждането ѝ от страна на подсъдимия и молбата му да си поговорят, както и последващото събуждане от него, при което е била нападната с нож.

Към показанията на единствения свидетел очевидец Д. В., дадени

на досъдебното производство и отново приобщени по реда на чл. 373, ал. 1 от НПК, съдът е подхождал с особено внимание, най-вече предвид възраженията на защитата, че са налице противоречия в тях, както и фактът, че същата е сестра на пострадалата. Изводите на Окръжен съд – Бургас, че не са налице съществени противоречия в нейните показания и че същите са логични, безпротиворечиви и последователни, изцяло споделям, тъй като същите показания изцяло кореспондират с показанията на пострадалата, заключенията на съдебномедицинските експертизи и останалите доказателства по делото. Обясненията на подсъдимия П. също са били подложени на прецизен анализ и с повишено внимание относно двойствената им същност, като източник на данни и като средство за осъществяване на лична защита. Същите правилно са били ценени като защитна теза, която не съответства на останалите кредитирани показания и събрани доказателства.

Първоинстанционният съд е отговорил в пълнота на всички направени възражения от страна на защитата и повтарящи се в допълнението към въззивните жалби, и е счел същите за неоснователни. Възраженията на подсъдимия и неговите защитници, че същият не е автор на престъплението, а евентуално трето лице или сестрата на пострадалата, са лишени от доказателствена основа и се опровергават от събраните гласни, писмени и веществени доказателства.

По делото безспорно е установено, че вратата е била заключената от пострадалата В., а ключовете са били оставени на ключалката, като по този начин е бил възпрепятстван достъпът на други лица до жилището. Отделно от това, в обясненията на подсъдимия, подкрепени от показанията на двете сестри, никъде не се споменава за наличието на трето лице в апартамента. Възраженията на защитата, че свидетелката Д. В. е направила опит да убие сестра си, също не почиват на някои от събраните доказателства по делото. Нещо повече. Доказателствата сочат, че Д. В. се е опитала да защити с тялото си сестра си от нападението, при което самата тя е получила наранявания от нож, което още веднъж доказва, че ножът е бил в подсъдимия. Напълно споделям изводите на Окръжен съд – Бургас, че няма никаква причина, поради която пострадалата ако е бил наранена от друго лице, да не съобщи това веднага след деянието, а не да прехвърля вината на подсъдимия, още повече, че с него са били приятели и същият се е ползвал с доверието ѝ. Нещо повече. Самият подсъдим потвърждава, че веднага след деянието, на въпроса му към пострадалата дали той ѝ е причинил нараняванията, е получил положителен отговор от нея.

От кредитираната съдебномедицинска експертиза е видно, че пострадалата е получила множество порезни рани по тялото и по главата, а нараняванията са довели до загуба на голямо количество кръв, вследствие на което същата е развила анемичен синдром. Смъртта на пострадалата е била неминуема без навременната и квалифицирана медицинска помощ, която е

спасила живота ѝ. Пострадалата е била в състояние да осъзнава случващото се и не е можела да се защити, тъй като подсъдимият е бил върху нея. Изпитвала е непрекъсната болка и страдание при всеки удар с нож в тялото ѝ, както и последният нанесен в главата. И нещо повече. Тя е останала в съзнание след последния удар с нож, при който ножът е останал забит в главата ѝ, като същата е осъзнавала, че има забит нож в главата, което ѝ е причинило болки и страдания, както и страх от фатален край, което правилно е било квалифицирано от окръжния съд, че убийството е извършено по особено мъчителен начин.

Считам жалбите на поверениците на частния обвинител относно ниския размер на наказанието, за основателни, а относно ниският размер на определеното обезщетение на пострадалата, предоставям на съда да прецени.

В случая считам, че правилно е приложен чл. 58, б. „а“, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК като самостоятелно основание, без наличието на смекчаващи изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, макар по неясни причини съдът да е изброил многобройни смекчаващи обстоятелства, но въпреки това считам, че определянето на наказание едва на половина на предвиденото в закона, е силно занижено. Несъмнено деянието се отличава с изключително висока степен на обществена опасност и се отличава в сравнение с масовия случай на престъпления от този вид, най-вече по изключителната си агресия и жестокост насочени към спящ човек и непровокирани по какъвто и да е начин.

Ето защо считам, че за постигане на целите на чл. 36 от НК, наказанието следва да бъде завишено на 12 години „лишаване от свобода“ при първоначален „строг“ режим.

Моля да измените обжалваната присъда, като увеличите наложеното наказание от 8 години на 12 години, при първоначален „строг“ режим.

АДВ. В.: Уважаеми господин председател, уважаеми апелативни съдии, и понастоящем поддържам изложените съображения за незаконосъобразност и неправилност на първоинстанционния съдебен акт в частта, в която е определено ниско наказание. Изцяло се консолидирам към изложеното от страна на държавното обвинение по отношение на авторството на деянието, изяснен е механизмът. Съгласна съм с абсолютно всички изводи на първоинстанционния съд в тази насока. Въз основа на обстоен анализ на доказателствения материал, първоинстанционният съд е достигнал до правилните правни изводи. Въз основа на тези факти и обстоятелства достига до извод, че именно К. П. е извършител на деянието по смисъла на чл. 116 НК. Установява механизма на увреждане. Анализира всички факти и обстоятелства, които имат значение за разкриване на обективната истина. Единствено и само не мога да се съглася с мотивите в посока, че следва да

бъде приложен чл. 55, ал. 1, т. 1, т.е. съдът да прецени и да приеме, че действително са налице такива смекчаващи вината обстоятелства.

Съвсем накратко, първоинстанционният съд е изложил мотиви в тази посока, като единствено и само под формата на твърдения заявява, че са налице смекчаващи обстоятелства, които следва да бъдат взети предвид при определяне на вида и размера на наказанието на К. П. П..

Аз ще Ви помоля да анализирате обстоятелството, че К. П. П. като непълнолетен е бил осъден за деяние по смисъла на чл. 325, ал. 2, т.е. квалифицирано хулиганство и единствено и само непълнолетната му възраст е довела до редукция на наказанието, т.е. е бил освободен от наказателна отговорност по смисъла на чл. 78а, имайки предвид, че за квалифицирано хулиганство се предвижда наказание до 5 години „лишаване от свобода“. Т.е. още в ученическите си години той е започнал да изгражда едни престъпни навици, които най-вероятно са агресирали с течение на времето, за да доведат до извършване на това тежко престъпление.

От друга страна, правилно съдът е преценил, че степента на обществената опасност на деянието е много висока, имайки предвид начина, по който той е направил опит да отнеме човешки живот.

Единствено и безспорно установена е младата му възраст към момента на извършване на деянието, като всички други твърдения за добри характеристични данни, частични признания на досъдебното производство, което е спомогнало за разкриване на обективната истина, както и фактът, забележете, че е допринесъл за запазване живота на В., като е съветвал да не се изважда ножът от главата, аз лично намирам за неподкрепени по никакъв начин от доказателствения материал. В хода на досъдебното производство е дал частични обяснения, които не биха могли да подкрепят тезата на първоинстанционния съд, че чрез тях е била разкрита обективната истина. Нещо повече. И в хода на съдебното следствие, когато е давано обяснение от страна на подсъдимия в насока такава, че едва ли той е извършил това деяние, т.е. твърдение за друг автор на това тежко престъпление, първоинстанционният съд в мотивите си е изложил и критичност към стореното. Аз ще Ви помоля да обърнете внимание както в хода на досъдебното производство на обясненията му, така и в хода на първоинстанционния съд, не е изразен грам съжаление нито към извършеното, нито да се поднесат извинения на близките на пострадалата, които присъстваха в съдебното заседание пред първоинстанционния съд. За каква критичност към извършеното може да се говори.

Що се касае за добри характеристични данни – да, бяха представени писмени доказателства във връзка с това, но това са характеристични данни към един много по-ранен етап от живота му, докато е бил ученик. Т.е. тези характеристични данни при липсата на трудова ангажираност или твърдение за това, че е бил добър ученик и добро дете, считам, че не следва да бъдат кредитирани и да струват като мотив за

приобщаването им към смекчаващите вината обстоятелства, за да може да се приложи чл. 58, б., а“ от НК, във вр. с чл. 55, ал. 1 от НК.

Защитата счита, а и моята доверителка, че следва да бъде определено наказание по вид и размер при условията на чл. 54 от НК, като за целта по вид и размер следва да бъде лишаване от свобода - от 15 години „лишаване от свобода“ при условията на „строг“ режим, първоначален такъв. Т.е. поддържам това, което съм заявила и в самата въззивна жалба по отношение вида и размера на наказанието.

Що се касае до жалбата ни в гражданската част, т.е. доверителката ми е недоволна от така определения размер на уважения граждански иска, именно поради обстоятелствата, които бяха изложени обстойно от страна на нейната майка, която свидетелстваше за болките, ужаса, шока и всички последствия от нанасянето на този фатален удар в главата на доверителката ми. Както физически, така и в психически аспект, са останали трайни белези, които тя ще носи до края на живота си по цялото и тяло, които същата по някакъв начин прикрива, но особено през летните месеци това е невъзможно. Няма как да се поправят изкривяванията и парезата над лявото слепоочие, където е бил ударът от ножа. В лявата част на челото мястото е безчувствено, изкривена челюст, а от удара в гъба единият мускул от дясно, самата ѝ стойка вече е изкривена, т.е. тя не се е възстановила физически, а за психическите травми единствено и само можете да черпите сведения от разпитаната като свидетел психоложката, която е помогнала в известна степен на доверителката ми да превъзмогне първоначално изживения ужас, шок, болки и страдания, за да може да свидетелства за това, което тя е изживяла и какво точно се е случило, като всичко това я принуждава да напусне гр. Бургас, за да може да забрави това, което е изживяла.

Ето защо, доверителката ми счита, че уваженият размер на иска 120 000 лева, е крайно недостатъчен, който ми могъл да репарира нейните болки и страдания, и желае искът да бъде уважен така, както е предявен, в размер на 250 000 лева.

Моля и за присъждане на разноските в полза на доверителката ми.

В заключение, моля да измените първоинстанционния съдебен акт в обжалваните части, във връзка с което изложих моите съображения.

ЗАЩИТНИКЪТ Д. Р.: Многоуважаеми съдии, чухме подробен преразказ на делото от прокурора. Запознат е с делото. Но това не променя факта, че в делото има явни неистини, на които продължава да не се обръща внимание, както и огромно противоречие в отделните доказателствени единици. Един пример ще дам, дали раните на пострадалата, са прободни или порезни. Според медицинската документация, те са порезни, според съдебната експертиза по медицинска документация, те са прободни. Да, по

делото не е търсен нож и оръжие, просто не е търсено, факт. За провеждането на самото разследване говори това, че по делото няма иззет нито един пръстов отпечатък, нито на местопроизшествието, нито от дадени веществени доказателства. Други драстични противоречия - действието се развива в един апартамент, където по обичайната човешка логика се предполага, че има ножове. От първия огледен протокол, от деня на процесното деяние, има и снимки, ние знаем, че са открити на горен ред шкафчетата и чекмеджетата на кухненското обзавеждане, отворени. Снимките са направени непълно. Не е проверено в чекмеджето за ножове, не е търсено. Факт, за първия оглед, за negliжирането му е фактът, че след него, на втори оглед се изземват телефон на подсъдимия, тениска на подсъдимия, не е влизано в банята, не е излизано на терасата. Има твърдения за разговор на терасата, ние го казваме. Всички твърдения бяха оборени от защитата. Твърдения, които останаха голословни и без доказателства по делото, реално погледнато. Реално погледнато, казва колежата В., че няма противоречия, абсолютно точни са показанията на момичетата П. и Д. В.. Аз намирам огромни противоречия, едно от които е разликата в облеклото на нападателя, който те описват. При положение, че това нападение се случва в такъв близък контакт, установено е, че е тъмно. Всички деца са след празнуване на рожден ден. Те казват, че са пили по една чаша вино, дори за Д. В. не е установено какво е пила, но по делото не са открити бутилки. Казват свидетелски показания на самата рожденничка, подкрепени от абсолютно всички деца: „Имаше уиски, водка, бира и домашни вино и ракия“. Къде са? Виното изследвано ли е, от което е пил подсъдимият? Факт е по делото, че има бели петна. Всичко, което е разказано и което съдът приема за доказано от свидетелски показания, аз нямам нищо против, но аз съм чела изключително подробно свидетелските показания и си позволявам да кажа, че адв. В., Вие интерпретирате и продължават да се изопачават фактите в абсолютен ущърб на невинния до доказване на противното К. П.. Всъщност, колкото и Вие, и прокурорът подробно да преповтаряте явни неистини, факт е, че двете свидетелки не дават ясни показания съобразно изискванията на чл. 104 – „Доказателства в наказателно производство могат да бъдат фактическите данни, които са свързани с обстоятелствата по делото, допринасят за тяхното изясняване и са установени по реда предвиден в този кодекс“, с точките и със запетайките, и с всяка буква. Тези показания на мен не ми изясниха абсолютно нищо, освен една хронология, че момичето П. В., моите уважения към нея, е заключила вратата при лягането си, за което няма свидетели, първо. Второ, заключила е тогава, но ние имаме да установяваме към момента на икнкриминираното деяние какво се случва. Ако приемем, че и другите деца са спели, аз pledирам, че също поради непълнота на събиране на доказателствата, неизпълнение на това задължение, абсолютно е установено, че вратата е намерена отворена. Това е установено от свидетелски показания на Д. В. и от огледен протокол, а също и от полицаите на автопатрул 1, че няма ключ на вратата, т.е. няма снимка на входната врата. Вие знаете ли? Аз лично не знам тази входна врата каква е. Твърди се, че

ключ имало и не можело да се отвори. Твърди се, а дали е така. Също така пледирам, че желаем огледите да бъдат извършени всестранично и пълно. Не може от три завивки и кувертюра, да изземеш една завивка, по която може би има кръв от Д. В., възможно е паметта да ме подвежда. Никъде няма от подсъдимия по тези завивки, те не са иззети. Те са три завивки и една кувертюра, и изземат само една-единствена, която няма следи от човека. Как Вие си представяте, прощавайте за емоционалността, но втора година и един месец, вече 750 дни, аз слушам някакви неистини. Как си представяте Вие на персон и половина легло, този човек - 1.80 м., между две момичета, той си е бил с неговото облекло, той е задържан, той е стоял насаме с пострадалата 15 минути, докато сестра ѝ излиза надолу. Сега, тя като излиза надолу, какво прави не е много установено. Викала е за помощ – да, добре, чули са я съседите, но извинявайте много, има толкова възможности. На 20 метра от там е офиса на нотариус Д., къща представлява сградата, няма ограда, има едно ел.табло, отзад си слагат разни хора разни работи, това е на 20 метра. Кой от вас може да ми гарантира на тази отворена врата, намерена полуотворена, че там е нямащо друго човек качен нагоре по стълбите, който да излезе дори без да го забележи Д. В.. Тя е била разтревожена, това е несъмнено. Тя е била разтревожена, К. също е бил в шок. Това го свидетелства всеки, който ги е виждал – полицаите, свидетелят Т. Т., медицинските лица които идват, включително за П., които идват. Прощавайте, обаче чисто физически няма начин, според мен. Ако има, моля да ми се обясни как.

Д. от какво е била в шок! Вижте сега, аз предполагам, че всеки човек, който види сестра си с нож в главата, ще бъде разтревожен, но при нейното позвъняване до единен европейски номер 112, е абсолютно тишина и малко запис по делото е изискан. Абсолютна тишина, а тя твърди, че се обажда горе от апартамента. Клетките на мобилните оператори са изследвани. Как така тези три деца, са в абсолютна тишина. Значи, няма страдание, няма викове, няма недоразумения при тях тримата. Това обаче е в 04.43 часа. В 04.49 часа, изведнъж има множество. Значи, от телефона на К. е звъняно на 112. Няма експертиза правена. Гласът е неговия, аз съм ги слушала записите, но дали не е запис от запис. Има шумове и то странни, шумов фон. Дори е неадекватно това, което той казва: „А, аз съм се обадил, да“. Всичко може да се е случило там, дори и тримата може да са били заплашени по някакъв начин. Така смело колежата адв. В. говори – „принудена П. В.“. Истината е, че аз не знам нищо за това момиче, освен това, което тя ми каза. Да, това е истината.

Момичето П. В. има един разпит три месеца след процесната дата и то едвам сме я изискали, и то, тя казва буквално толкова. Какво да Ви кажа повече? Искам да прочета, съвсем кратко е: „Необяснимо и необяснено как де факто той го е извършил това без по него да остане дракотина, синина, хематом, охлузване, всичко каквото си помислите“. Има оригинални снимки, те се виждат, от оглед, от освидетелстването на К.. К. е с бяла кожа, всичко се вижда ясно, но той няма по него нищо и ръцете му не са били в кръв. Той

въобще хал хабер си няма какво се случва. Просто аз познавайки го, съм абсолютно склонна да повярвам, че той си е спял дълбок сън. Просто и до ден днешен в затвора сънят му е такъв, не могат да го вдигнат сутрин за проверка. Необяснимо и необяснено остава, камо ли доказано. Е ли е възможно и как точно е възможно. При така твърдяната фактическа обстановка, включително и борба, в която К. да е участвал с Д. В., включително и борба, по подсъдимия да липсва какъвто и да било вид биологичен материал от пострадалото лице – ДНК, следи от кръв, епителни клетки, пот в крайна сметка, дори косъм. Как е възможно този човек да го извърши, при това в пияно състояние. Всички знаем поговорката „Пиян човек, съдран чувал“. Ще прощавате, но той от утробата на майка си да беше се подготвял да го извърши, при положение, че дори П. твърди, че са приятели. До ден днешен тези деца нямат вражда помежду си. Това, че момичетата могат наистина да не знаят какво се е случило, да е било суматоха. Иззели ли са тези полицаи завивките, кажете ми Вие на мен? Къде са прободните удари по дрехите на момичетата и по завивките, да видим какво се случва. Втора година не намерих отговори в мотивите на първоинстанционния съд. Нямаме отговор за червените петна на гърба му. И само казах за прободни ли са или порезни раните, има значение. Прощавайте, но има значение прободни ли са, порезни ли са и има значение, защото се твърди, че този удар с нож в главата, е бил последният. Дали е било така, данни по делото от доказателствата няма събирани.

Само последно изречение. Да, говорим за хронология. Казахме, че всичко е възможно. Хората спят. Вярваме, че са спели, въпреки че никой не може да каже. Аз като спя, не мога да кажа кой какво прави. Как е доказано, че този нож дори и да е на К., е стоял наистина на масата. Какво се случва с този нож? Въпросът е, кой го е държал към момента на инкриминираното деяние. Това е основният въпрос. Ако е ножът на К., нормално е да има ДНК от него естествено по дръжката, но Д. В. признава, че е пипала ножа. ДНК изследванията показват същото. Този път изследванията и на кръвта, за разлика от всички други по делото, този път са категорични, няма противоречие. За разлика от други, където една иззета локвичка кръв на тампон марля – веществено доказателство № 6, установява се април месец кръвни групи на две лица. Юни месец 2022 г. изследване на ДНК профил, установява ДНК профил на едно лице. Съдът приема, че всичко това е извършено и вярно, приема и двете заключения, но те си противоречат.

Според мен, може би да проверим по някакъв експертен начин, възможно ли е да има едно ДНК с две кръвни групи. И отново няма кръв от К.. По телефона му няма кръв от него. Навсякъде кръвта е от Д. В.. Има нещо изключително странно в това дело. Тя твърди: „Аз не знам как по якето е попаднала кръв“. К. твърди, не знае как е порязана ръката му. Прощавайте, но това е 12 сантиметра рана, макар и повърхностна. Нейната рана е 2 сантиметра, също на достъпно място.

Някак си не ми се струват изследвани абсолютно в дълбочина

всички тези дори и така събрани доказателства. Да, дори и така събрани доказателства, защото ние също търсим обективната истина и искаме тя да бъде открита. Така че с това изопачаване на фактите, колега и това забравяне, че човекът е с презумпция за невиновност, просто много Ви моля. Да прекратим. Имам още какво да Ви кажа, но ще ви го спестя. Това е основен въпрос, който мен ме тревожи, как фактически това е възможно, защото К. остава буквално доказано 15 минути с това момиче насаме. На свидетелката Д. В., сестра на пострадалото лице са думите, където казвате, че няма никакви доказателства по делото, че той бил казал „Не вадете ножа“. Момчето е било в истерия от всичко това и не мога да се изразя медицински, но човешки мога да се изразя.

АДВ. Н.: Уважаеми съдии, поддържам жалбата така, както е внесена, така и допълнителните съображения изложени в срок пред почитаемия съд. Ще говоря по-скоро за правото, което е приложимо в настоящия случай съгласно установената практика и стандартите, които са заложили за начин на доказване на определени факти и обстоятелства, включени в кръга по чл. 102 от НПК.

На първо място, косвените доказателства по делото не сочат на един-единствен извод, нямаме по делото събрани доказателства от двамата очевидци, които са присъствали, извън обвиненото лице, че някой от тях е видял К. П. да държи нож в ръката си и да нанася удари. По делото не са изследвани всички варианти. Създадена е една-единствена версия, която след това е прерастнала в обвинение към обвиняемия, впоследствие подсъдимия К. П..

След влизане на делото в съдебната фаза, въз основа на тази едностранчив подход съдът е приложил метода на изключване, без да бъдат събиране отново в хода на съдебното следствие доказателства, че някой от другите участници в това местопроизшествие е съпричастен към извършеното деяние. Такива версии не са разследвани, включително и в хода на съдебното следствие. Събрани са доказателства едностранчиво, единствено в полза на обвинението, така, както е внесен обвинителният акт. Фактите са дадени там, в така повдигнатото обвинение.

На следващо място, в настоящото съдебно заседание стана ясно, че не са уважени от почитаемия първоинстанционен съд доказателствените искания, които са изложени, които са от съществено значение за установяване на обективната истина по делото. Няма как да не обосновем, че при проверка и събиране на доказателства следващо действие, което следва да извърши съдът, е тяхната проверка. Проверката на едни доказателства в хода на съдебното следствие става със съпоставяне на едни с други, на такива доказателства за установяване, на първо място, на достоверността на източника, на второ място, достоверността на фактическите данни. Когато не се събират доказателства в един кръг и да се съпоставят едно с друго, тогава

не можем да правим и анализ на тези доказателства, което е третото съпровождащо действие.

На следващо място, допуснато е тежко съществено нарушение, що се касае до прочитане на показанията на свидетели, в цялост. Чл. 13 от НПК е въвел един изключително стриктен принцип, който принцип е непосредствеността, който дерогира и това е принципът, който провежда цялото наказателно производство в съдебната фаза. Когато се прочетат показания на основание чл. 281 от НПК, главните основания, които са там, са когато има съществено противоречие между казаното в досъдебната фаза и казаното пред настоящия съд. И когато между тези две показания са налице съществени противоречия, се прочитат само тези показания, в тази част, досежно тези противоречия. По същия начин стои въпросът и когато определен свидетел твърди, че не си спомня нещо. Законът казва, не че не си спомня нищо, а когато не си спомня нещо, тогава показанията се прочитат само в тази част, в която свидетелят не си спомня за определени доказателства. Като е прочел и се е позовал на тези показания, съдът е допуснал тежко съществено нарушение и това са от водимите пилотни решения на ВКС от 2022 г. – 2023 г. в тази насока.

Не е отговорено на някой от възраженията по факти и по правото, на защитата.

И на следващо място, не са обяснени определени взаимовръзки, които качествено променят определени свидетелски показания, а това са взаимоотношенията между заинтересоваността на показанията на свидетеля Т. и показанията на свидетелката Д. В.. Те са близки приятели. Едва след намесата на свидетеля Т., който е полицейски служител, тя дава показания и дава същите в една определена насока, като излага много повече неща, които не е съобщила по първите си показания. Известна е практиката на ВКС, че като първи показания, като най-достоверни такива, са и най-достоверни с оглед изложените фактически данни в тях.

Моля почитаемия съд да оправдае подсъдимия К. П. за квалификацията „убийство извършено по особено мъчителен начин“. За тази квалификация е необходимо обективно причинените болки и страдания на пострадалия да са особени, т.е. да са далеч надхвърлящи средния случай в определената хипотеза по факти и по право и той да е преживял извънредни по обем и по естество физически и душевни мъки, и това обстоятелство трябва да се съзнава от дееца и да се обхваща в неговия умисъл. В този смисъл, са Решение № 211/1985 г.; Решение № 154/1990 г.; Решение № 152/1988 г.; също и Решение № 118/2023 г. по КНД № 149/2023 г. на ВКС.

Абсолютно неподкрепени от доказателствата по делото, изолирани от целия доказателствен материал, са твърденията на представителя на частния обвинител, че има влошаване в здравословното състояние на пострадалата В.. Нямаме нито едно доказателство, че същата има пареза на лицето, че същата получава каквото и да е изкривяване.

Напротив. Или пък да си е тръгнала от гр. Бургас във връзка с тази случката. Напротив. Убедено твърдя, че тя е изцяло възстановена, тъй като последните медицински прегледи сочат в заключението след свалената анамнеза, че тя е изписана и е останала в добро здравословно състояние.

Анализът, след като съдът е признал К. П. за извършител, съответства на правилата на чл. 54 и сл., включително и приложението на чл. 55 от НК. Изцяло правилно е приложил закона Бургаския окръжен съд в тази насока, тъй като ако прием, че К. П. е извършител или настоящият съд прецени това по факти и по право, то следва да се отчете, че той е един млад човек, на *** години към момента на деянието, не е осъждан. Деянието има изключително инцидентен характер. Не е вярно, че К. П. е с недобри характеристични данни и тези характеристични данни, са изведени от същия като ученик. В показанията на всички разпитани лица, които са присъствали на събирането в процесната нощ, е записано, че К. П., на първо място – не е конфликтен, на второ място - е уважаван, на трето място – никога не е проявил агресия, на четвърто място – никога не е показвал може ли да използва нож.

Смея да твърдя, че това момче е дълбоко уважаван от своите приятели, включително от пострадалата В. и нейната сестра, и не е обяснимо от емоционална и психологическа гледна точка как се е случило това нещо, ако се стигне въобще до развитието на въпроса, че той е извършителят, той е деецът по настоящото обвинение.

Що се касае до твърдението на частния обвинител, че той не е спомогнал за спасяването на живота на пострадалата В., това не е така. Видно от доказателствата по делото, именно К. П. е казал на свидетеля Т. Т. и на сестрата Д. В., да не вадят ножа от главата на пострадалата, с което е спомогнал за запазване на живота на същата и подобряване впоследствие на здравословното състояние. Така че очевидно е, че тази деятелност има един инцидентен характер, която не е обусловена от караници, от зла умисъл, от предхождаща вражда. Това е една деятелност, която е, както казах, необяснима от емоционална гледна точка и за това беше нашето искане за назначаване на арбитражна експертиза, психолого-психиатрична такава.

Така че, почитаеми апелативни съдии, поддържам искането си. Моля да отмените присъдата и да оправдаете К. П., като приемете, че обвинението не е доказано по извършването на деянието и по авторството на същото.

На второ място, да отмените решението на Бургаския окръжен съд, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

На трето място, да измените същото в частта относно квалификацията „убийство извършено по особено мъчителен начин“.

Що се касае до размера на гражданския иск, с оглед възстановяването и липсата на данни за ексцес и страдания повече от

обичайните, 120 000 лева са прекомерни, които са определени от първоинстанционния съд и не съответстват на понятието за определен размер по справедлив начин, съобразно чл. 52 от ЗЗД, според справедливостта, която е необходима за репарирание на вредите, доколкото е изцяло възстановена пострадалата към настоящия момент. Така че ще Ви помоля за Вашия съдебен акт в тази насока.

Така приетите от съда многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства обуславят наказание по-ниско от определените 8 години, като правя искане в тази насока да бъде намалено наказанието на подсъдимия П.. Това е алтернатива към искането за изменение на присъдата.

ЗАЩИТНИКЪТ Д. Р.: Поради всичко гореизложено, позволявам си да помоля за Вашето решение в смисъл, че продължаването на тази най-тежка мярка за неотклонение е повече вредна и опасна за него, както и нецелесъобразна. Моля да бъде отменена или изменена в по-лека такава. Ако може да се произнесете сега по мярката за неотклонение.

Първо, поради продължителността, считам, че това не е хуманно. Както казах, млад човек е, с чисто съдебно минало. Той няма никакви нарушения на реда и закона до ден днешен. Той има административно наказание „глоба“, наложено по чл. 78, като пълнолетен. Това е било преди 5 години, която глоба той си я изплаща веднага. Това, че няма трудови навици, ако трябва, призовавам в залата баба му, която е тук, да каже има ли трудови навици.

Променила се е продължителността на мярката, която е изключително тежка за неговата психика. Това е млад човек, той трябва да се развива, да работи, а не да гние по затворите, защото както казаха, че П. имала травми, ами нека някой от вас да си представи, че този човек излезе невиновен. Как ще му върнем ние психиката на този човек? Той там е на особено строг режим. Тук се изприказваха явни неистини. Какво се е променило? Променило се е това, че психиката му се променя, а също така е вредно и за здравето му в тази среда, в която той там пребивава по 24 часа, с едно прозорче и аз не намирам това за нормално, за хуманно, спрямо европейското развитие на практиката в тази насока.

АДВ. Н.: Поддържам искането.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам искането за неоснователно. Считам, че не са налице нови обстоятелства, които да налагат промяна на мярката за неотклонение. Както към първоначалното взимане, така и към настоящия момент считам, че са налице и двете опасности по чл. 63, ал. 1 от НПК, поради което, моля да оставите без уважение искането.

АДВ. В.: Също считам искането за изменение мярка за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека, за неоснователно. Няма нови доказателства, които да налагат нейното изменение.

ПОДСЪДИМИЯТ К. П.: Моля да бъде изменена мярката ми за неотклонение в по-лека такава, във връзка с това, че в момента аз съм задържан от 2 години и 1 месец, и през цялото това време съм в тежест на семейството си. Първо, психологическата страна на въпроса, както може би сте видели, второ, от финансова и трето, от морална гледна точка. Аз няма вероятност да се укрива или да върша престъпления и за това считам, че трябва да ми бъде изменена мярката в по-лека такава, във връзка с дългия срок на задържането ми.

Съдът се оттегля на тайно съвещание във връзка с направеното искане за изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия К. П..

Съдебното заседание продължава в 12.10 часа, в присъствието на явилите се страни по делото – подсъдимият П., неговите защитници адв. Н. и Д. Р., на повереника на частния обвинител и граждански ищец - адв. В. и на прокурор Д..

Съдът намира, че след последното произнасяне по мярка за неотклонение от първоинстанционния съд, не са настъпили нови обстоятелства, които да мотивират изменение на същата в по-лека. В ход е наказателно производство с осъдителна присъда на първа инстанция, която подлежи на проверка, което е обективно годно обстоятелство да мотивира укриване и възпрепятстване на реализирането на наказателна отговорност.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника Р., за изменение на мярка за неотклонение „задържане под стража“ в по-лека.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Продължава съдебните прения с предоставяне възможност на подсъдимия К. П. да упражни правото си на лична защита.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ К. П. П.: Придържам се към защитата. Това, което само искам да кажа, е по същността на самото дело. Твърдението, че обясненията ми са защитна теза, не е така и те не са защитна теза. Аз действително не знам какво точно е станало и продължавам да твърдя, че нямам мотив да го направя това престъпление към този човек в адекватно състояние и твърдя, че не съм взимал решение това нещо да се случи. С П. сме били в много близки приятелски отношения и нямам мотив да го направя, включително и това, което се обосновава като мотив, в мотивите на съда. То е недействително като мотив и се видя в съдебното заседание по време на разпита на свидетелите. Предполагам, че сте чели делото, може пак да погледнете ако решите, че е така. Това е, не е защитна теза, просто наистина нямам спомен какво се е случило, какво точно е станало.

Имам предвид, че ако приемем евентуално, че аз съм извършителя, това не е престъпление, което съм решил да направя, макар че психиатричната експертиза твърди друго. Не е умишлено престъпление, просто не знам какво е станало. Не мога да твърдя нищо по въпроса дали съм аз, дали е друг човек, дали е имало друг човек. На мен спомените ми започват от доста късен момент. Просто твърдя, че нямам мотив да го направя и няма вероятност в живота ми нещо да ме предизвика да го направя това престъпление. Аз просто не съм агресивен човек. Дори когато съм имал някакви конфликти в живота си, включително и в момента на мястото, където съм задържан, аз си решавам конфликтите с думи, защото физическото насилие просто не е присъщо на личността ми. Аз съм достатъчно интелигентен човек, за да мога да реша един конфликт с думи, а не да прибегвам до физическо насилие, още повече такова брутално. И това е казано от всички, включително и мисля, че от потърпевшата.

Съдът ПРИКЛЮЧВА съдебните прения.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ К. П. П.:
Вземете решение по съвест.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 12.20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____